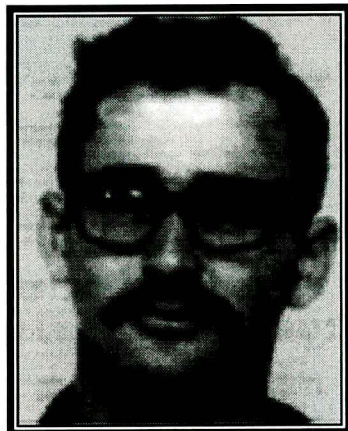

סמל ראשון דוד וינפלד ז"ל

בן איגה ואשר

נולד בנתניה

בתאריך י"ד בסיוון תשי"ג, 28/5/1953

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1971

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת פעילות מבצעית

בתאריך כ"ז בטבת תשמ"ג, 12/1/1983

נקבר בבית העלמין נתניה-ותיקים

גוש ה: אזור ב: שורה 3: קבר 11:

הותיר אחריו אישה והורים

בן 30 בנפלו

קורות חיים

בן איגה ואשר, נולד ביום י"ד בסיוון תשי"ג (28.5.1953) בנתניה. הוריו, מניצולי השואה, עלו לארץ עם קום המדינה, בשנת 1948, והשתקעו בנתניה. דוד קיבל בביתו חינוך מסורתי, מושפע מזיכרונות השואה. הוא למד בבית-הספר הדתי-ממלכתי "יבנה" בנתניה. המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון-העיוני "בר-אילן". לאחר שהשתחרר משירותו הסדיר הוא למד הנדסאות אלקטרוניקה במכללת "אורט" נתניה.

באוגוסט 1971 התגייס דוד לצה"ל, ושירת בחיל הרגלים. הוא עבר אימוני טירונות כללית, ובינואר 1972 עבר קורס מ"כים ועלה לדרגת רב"ט. באוקטובר 1973 הועלה דוד לדרגת סמל. הוא לחם במלחמת יום-הכיפורים, ואחרי המלחמה הועלה לדרגת סמ"ר.

לקראת שחרורו מן השירות הסדיר, המליץ עליו מפקדו: "הוא מילא תפקידו כמש"ק בצורה הטובה ביותר, בעל יוזמה ויכולת רבה, בעל אופי נוח מאוד, מסתדר בנקל בכל חברה".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנת 1981 נשא אשה, והשתקע בירושלים. הוא הועבר לחיל-
התותחנים, ושם שירת במילואים.

ביום כ"ז בטבת תשמ"ג (12.1.1983) שירת דוד כסמ"ר בסוללת תותחנים
על גבול מצרים. באותו יום, הוא יצא עם קבוצת חיילים לסיור בגיפ
לאורך הגבול. בתאונת דרכים התהפך הגיפ, דוד נהרג ושני חיילים
נוספים נפצעו. בן 29 שנים הוא היה במותו. בשנת 1976 נספה אחיו
הבכור בתאונת דרכים בארצות-הברית, שם עשה בשליחות הסוכנות
היהודית.

דוד הובא למנוחות בבית-הקברות האזרחי בנתניה. הוא השאיר אחריו
רעיה והורים.

להנצחת זכרו הוכנס ספר-תורה לבית-הכנסת "יד אהרון", שבו נהג דוד
להתפלל עם משפחתו בנתניה.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "דוד מצא מותו
בשעת פעילות מבצעית לאורך קו הגבול המצרי, כשגיפ הסיור בו נסע
התדרדר לתהום. דוד נמצא איתנו מאז הוקמה הסוללה, והיה נדבך
מרכזי בה. הרצינות, האחריות, המקצועיות, בצירוף עם החברות,
ההומור והאופטימיות הפכו אותו לדמות מרכזית בסוללה. הוא שימש
מוסד אליו פנו החיילים והמפקדים בשעת מצוקה, ותמיד הייתה לו
תשובה לכולם. חוש ההומור הנדיר שלו הוציא לא פעם את הסוללה
ממצבי רוח. הסבלנות ואהבת האדם שלו עזרו לקרב הרבה חיילים
חריגים לחברה".